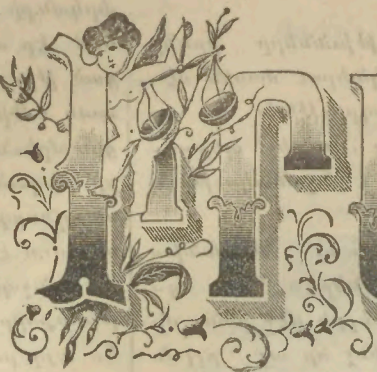

ՊԱՅՄԱՆՔ

ՊՈՒԼԱՐԱ
Տարեկան . . 12 ծր.
Վեցամսեայ . . 6 "
ԱՐՏԱՍԱՀԱՆ
Հրկու թիւ մէկ ծրարով
Տարեկան . . 14 ծր.
Վեցամսեայ . . 7 "
ԱՄԵՐԻԿԱ
Տարեկան 2.60 Տօլա
Վեցամսեայ 1.50 "
Կ Ա Ն Խ Ի Կ

Լ Ր Ա Գ Ի Ր

Ա Ջ Գ Ա Յ Ի Ն Ե Ի Ք Ա Ղ Ա Ք Ա Կ Ա Ն

ԵՐ ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԻ ԱՄԵՆ ԶՈՐԵՔՇԱՐԹԻ ԵՒ ՇԱՐԱԹ

Հ Ա Ս Յ Ե

Rédaction du journal

„Ipravounk“

VARNA (Bulgarie)

Редакция

на вѣстникъ

„Иправункъ“

ВАРНА

Գրութիւնք եւ

չեմ տրուիր

Երանցման տար
20 լանդիս

ՁեկՈՅՑ

Տիար Ն. Համբարձումի Սօֆիա կը ծանուցանէ թէ յառաջիկայ դեկտեմբեր ամսոյ վեցին, իր անունին օրը, ունէ պատճառաւ հիւր չափար կընայ ընդունիլ իր տան մէջ:

ԱՋԱՏ ՄԱՍՈՒԼԸ

Ընդունուած է թէ մամուլը հանրային կարծիքին մանրատիկը եւ հանրային կեանքին ուղեցոյցըն է:

Երբ անոր այս բարձր կոչումին ու պաշտօնին նուիրականութենէն մղուած պատշաճ գուրդուրանքով մը, ձեռք առնենք հայ մամուլը արտասահմանեան արտագրութեան մէկ քանի մասը՝ անոնցմով մեր կարծիքը չինելու, մեր ազգային կեանքին մէջ գործունէութեան ուղի մը ընտրելու համար, մենք զմեզ շուտով մի անել լրբութիւններ մը մէջ կը գտնենք ու պահ մը մեր ունեցած բնական ու ինքնատիպ զգացումներն ալ կորսնցնելու, մեր մտքին ու անկեղծ գաղափարները վրայ կասկածելու վտանգին կը մատնուինք եթէ կանխաւ չը գիտնանք թէ մեր ձեռք առած թերթը ինչ «յետին մաքրութեամբ» վրայ հիմնած է իր գոյութիւնը:

Այս ժամուս գրասենյակին վրայ գրուած են «Հայրենիք» թերթի վերջին երկու թիւերը: Ասանցմէ մին ձեռք կառնեմ եւ առաջին էջին ճակատը «Ձոյ աղան ու գործաւորը» եւ «Ձոյ աղային Ձոհը» երկու յօդուածներն ալ կը լսեմ մաքուր լուծութեամբ: Անոնց եզրակացութիւնը կը լայն ժամահարեանի սպաննութիւնը արդարացնել, եւ տասը տարեան տաժանակիր աշխատութեան գաղափարաւորութեամբ սպաննել Մինասեանցը հերոսացնել, անմահացնել իբր ազգին փրկարար ծառայութիւն մը մատուցած մէկը որ ջաջ աղային զոհն է եղեր:

Պահ մը խոհմանց մէջ կընկղմիմ կը հարցնեմ մեծ ինձի.— ո՞վ որու զոհն է: Եւ պատասխանը կը գտնեմ այսպէս:

— Մինասեանց ու ժամհարեանց իր խնամքին տակ գտնուող հարեւրաւոր արեւելքը եւ քանի մը տասնեակ ուսանող պաշտպանեալներով միտակցող զոհերն են Մասիսայի սփիւղը թեւադրող կազմակերպութեան կամ խմբակին: Այո՛, անոնց ամէնն ալ զոհեր են: Բայց Մինասեանց լուրջ գաղափարներէն զուրկ կոյր հետեւող մը ըլլալուն համար միայն յանցաւոր է: Իսկ ժամհարեանց ի՞նչ բանով յանցաւոր պէտք է նկատուի: Հարո՞ւստ ըլլալուն համար: Իր հաւատք չունեցած մէկ կազմակերպութեան դրամ չտալուն, իսկ միւս կողմէ որքանոցներ եւ հիւանդանոցներ կառուցանելուն համար:

Եւ գեւ սփիւղ թեւադրիչները երես կունենան գաղափարի ազատութեան ու ազգին բարիքին համար կուլ մղող ցոյց տալ ինքզինքնին: Իբր թէ ժամհարեանցի կառուցած հիւանդանոցին եւ որքանոցին պատգարեալները հայու զաւակներ չըլլային: Իբր թէ այդ բարեբար հայը իր գլխով իր համարումին համեմատ ազգին օգտին գործածելու ազատ չըլլար եւ իր կեանքին սպառնացող առեւտրիչներէն զգուշանալու իրաւունք չունենար:

Եւ ըսել թէ «Մարտիրոսեանցը ջոջ աղային զոհն է», ու վարագործին ետեւը պահել բուն յանցաւորները, ոճրին թեւադրիչները:

Ու այդ տողերով փնտռել Հայ ժողովուրդին մէջ կարգ մը միտածներ որ ազգին մէկ բարեբարքին հասցէին գերեզմանէն անդին ալ լուստանք եւ նշանք կարգան:

Այս պիտի ըլլար ազատ մամուլին գերը: Գա հանրային կարծիքը այսպէ՞ս սխալ առաջնորդէր:

* «Հայրենիք» թերթին միւս թիւը ձեռքս կառնեմ, ու հոն կը կարգամ Լօնտոնի վերջին ուճիրներու մասին նպատակաւոր ոլբեր, որոնց անմիջապէս կը յաջորդէ թունալից առաջարկ մը «պոյթթ» ընել Հնչակեաններու դէմ, այսինքն Հայ ժո-

ղովուրդը բոլորովին դադարի Հնչակեան անդամներու հետ ու է յարաբերութիւն ունենալ:

Եւ մտածել թէ այդ տողերը գրող ու Հայ հասարակութեան հրահանող պարոնները հաւատարմութեան կը պատկանին կուսակցութեան մը, որ նախ ինք եղած է Հայ յեղափոխութեան մէջ եղբայրասպանութեան «սխառմը» ներմուծողը եւ անդրաբար գործադրողը: Ատոնք չե՞ն խորհիր երբէք որ Հայ անկախ մամուլը աւելի մեծ իրաւունք ունի նախ իրենց դէմ «պոյթթ» առաջարկելու: Կը կարծեն թէ մոռցուած ըլլալ կարեկցեանի, ճիշդանի, ժամհարեանցի, Սիմոնեանի եւ գեւ ուրիշ շատերու սպաննութիւնները իրենց կուսակցութեան ձեռքով:

Հայ ժողովուրդը եթէ անգամ մը անդրադառնայ այդ բոլոր հին ու նոր եղբայրասպանութիւններուն, եւ իրենց տրամաբանաւ եղանակովը դատէ, եւ վճռէ ամէն յարաբերութիւն կողմէ Սիմոնեանի անունով կարգակերպութեամբ, բայց ազգին էն սիրտցաւ ու անձնուէր զաւակները սպաննող կամ սպաննել տալով յեղափոխութեան հետ, ո՞ւր կը յանգի ասանց վիճակը:

Այս առանց խորհելու ելնել ու «պոյթթ» առաջարկել Հայ ժողովուրդին, կը նշանակէ Հայ Յեղափոխութիւնը անձնատպան ընել ու այս յիմար եւ անխոհեմ առաջարկը կուգայ թերթէ մը որ կը կարծէ թէ ամենէն աւելի ինքն է Հայ Յեղափոխութեան անձնուէր «բոքականտիսթ» ըհանրային կեանքի ուղեցոյցը:

Ատոնք փրկէ մեզ այդ տեսակ ուղեցոյցներէ, որ իր մէկ էջին մէջ Հայ բարեբարներու սպաննութիւնը կարգարացնէ, իսկ ուրիշ էջի մը մէջ իրենց որդեգրած ու գործադրած եղբայրասպան սխառմին պատճառաւ «պոյթթ» կառաջարկէ քոյր կուսակցութեան մը դէմ:

ՆԿԱՐԱԳԻՐԸ

— ԵՅ —

(Նար. նախորդ թիւէն եւ վերջ)

Իսկ մենք կը շարունակենք ունեցած ուժովն առաջ ապրանքագրութիւններուն երեսին «թէ» փրկութեան սեղանը զոհերու սուրբ արիւնովը սրբուած է: Անիկայ կը պահանջէ որ իրեն մօտեցողները նախապէս ըմբռնած ըլլան անոր սրբութիւնը եւ իրենց անտարբերակայնութեամբ չը պղծեն զայն:

«Գնացէ՛ք մաքրուեցէ՛ք նախ եւ այնպէս մօտեցէ՛ք փրկութեան սեղանին» ըսած է գաղափարի մեծ հերոսը, քրիստոնէութեան հիմնադիրը:

Այո՛, պէտք է աներկիւղ բարձրացանք մեր արդար զայրոյթի ձայնը այդ անարագութիւններուն դէմ, որպէսզի հեռի, հեռի քաջուն ազգային ճակատագիրը որոշելու բնոյթ ունեցող գործերէ: Իսկ պէտք է արգահատինք այն խեղճ իմաստակներուն որոնք անգիտակցօրէն հանրային բարոյականին դէմ կը մեղանշեն եւ կը գաւաճանեն, զանախ պաշտպանելով եւ կամ ոչ խաղային համակերպութեամբ անոնց ձեռք գործիք դառնալով, տեսակ մը ծուռ վարդապետութեան հիման վրայ կը թնամ «թէ մաքու մը անհատական կեանքը բոլորովին անշատ կապրի անոր ընկերային կեանքէն» եւ այլն:

Ո՛չ բարեկամներս, ո՛չ կը յըլալիք: պէտք է փնտռենք նախ քան ամեն ինչ, անհատին բարոյականը, զի անիկայ է մարդու մը ներքին եւ արտաքին կեանքին զսպանակը:

Անհատներն են որ ընտանիք մը կը կազմեն: համայնուն եւ համայնեղ ընտանիքներու հաւաքածոյն է որ «Ազգ» կը կոչուի:

Ուրեմն մարդ պէտք է նախ ընդունակ ըլլայ բարոյական քաջութիւնն ունենալու, նուիրելու համար իր տրամադրելի ուժերը իր կազմած ընտանիքին բարօրութեանը եւ անոր բարձրացումին: Երկրորդ՝ պէտք է տակաւ հրաժարի իր հոգիին

մէկ մասը կազմող զուգահեռ զգա-
ցունքներէն ծնունդ հաճոյքնե-
քէն, որպէսզի անոնց կրկնումէն
յառաջ եկող չար ունակութիւն-
ները անգործութեան մատուցին,
ալ չարան, անհետանալ իրապա-
ռւայական անիկայ կարող ըլ-
լայ իր հոգիին ազնուագոյն մա-
սը հետզհետէ զօրացանել և հա-
ճոյք քաղել իր ընտանեկան վա-
յելքէն: Առանց այդ զոհոյն-
թիւնը յանձն առնելու նա՝ իր
ընտանիքի հայր չի կրնար հա-
ւատարիմ մնալ իր կոչումին և
ընտանեկան սուրբ սէրը երբէք
չի կրնար բնակիլ անոր մէջ:

Երբ ո՛ր և իցէ անհատ իր տանը
մէջ ընտանեկան յարկի սրբա-
թեան համապատասխանող բա-
րոյքի կոտորմը, հոգիի ար-
ժանիք մը չը ցոյցանէր, նա՝
այդ անհատը՝ իր ընտանեաց
սահմաններէն դուրս հասարա-
կական կեանքի մէջ ալ երբէք
չէ՛ կարող ունենալ յանկարծա-
կան յեղաշրջում մը, արհա-
կան փոփոխութիւն մը:

Հասարակական գործիչէ՛ նախ՝
կ'ակնկալուի բարի տրամադրու-
թիւն: Բնագործուն շահերուն
պաշտպանութեանը համար նա
պէտք է մոռնայ և զոհէ իրենը:
Հանրային բարոյականը բարձ-
րացունելու համար նա յաճախ
ստիպուած կը լինի իր մէջ ար-
մատացած՝ դէպի ընկերը նա-
խանձի, ատելութեան և վրէժ-
խնդրութեան նման ստորնագոյն
զգացումները անհացունել: Սա-
կայն՝ այդ նոր կոչումին պար-
տաւորիչ ելող աջն ծանր պայ-
մաններուն պիտի ուղէ՞ համա-
կերպիլ անիկայ:

Նոյն իսկ եթէ ուղէ պիտի կրը-
նայ արդեօք ներդաշնակաւորել
այդ էական պայմաններուն հետ
բոլորովին հակասեալ և տրա-
մագծօրէն բացասական իր կեան-
քը: Անիկայ ստոված էր իրենի-
նը միշտ գերադասել ուրիշներէն
իր ստորնագոյն հակութեանը
գոհացում պատճառելու: Համար
ամեն սրբութիւն և նուիրակա-
նութիւն սովոր էր ոտքի տակ
առնել:

Առէք զանի իբր ուսուցիչ և
անոր ուսուցչական ամբողջ շը-
ջանը ենթարկեցէք հարցումիս-
ձի և արդեօք ինչիւր չպիտի
լռէք նոյն իսկ իր սաներէն զորս
«պոռոկաբոյներ» կը կանչէր ամեն
անգամի երբ իր հոգիին մեծա-
դոյն մասը կազմող վայրենի
բնազդունները սանձարձակ կար-
չաւէին իր անձին պարիսպէն
դուրս ու կը փնտռէին պօռթիւ-
մի և ընդհարումի թեթեւ պա-
տրուակ մը:

Վե՛ր առէք ուրիշ մի դէմք,
աւելի կատարելագործուած բայց
ոչ նուազ կշտաբեւի ու նկատե-
ցէք զայն ընտանիքի մը հայրը
որ իր օրինաւոր կիներ և զաւակ-

ները երեսի վրայ թողած փա-
րակէն գառնուկ մը յափշտա-
կող գայլի մը թափառական կեան-
քը վարած է ամիսներով:
Եթէ՛ մին և թէ՛ միւսը երկու լիբը
անձնասէրներ որոնց ներքին
կեանքին այս երկու նմայշները
որոշակի և պերճօրէն կը թարգ-
մանեն անոնց հասարակական
կամ նոյն է ըսել գաւրի կեանքը
և որ կը ցուցնեն մեզ թէ ուր-
ջափ ետ պիտի մնանք եթէ
չարանակներ ակնկալել անոնց-
մէ կամ նմաններէն մալի չարի
անձնազոհութիւն: ու չի ստկաք
երբ ըսուի թէ անոնք ունին
յառակնութիւնը մեր ազգային
ճակատագրի գործը վարելու, և
չի փորձուիք մատերնիդ խած-
նել երբ ըսենք թէ անոնք ունին
նաեւ սխալաբ Բիա հետեւողներ,
պարզունակ ձեւին տակ քրտինք-
նուն հայալը զանոնք կերա-
կող ռամբկներ որոնք չ'են իսկ ու-
ղիւ լսել ճշմարտութեան աղաղակը
թէ սեւ մաշկու անհատական
օրինակելի կեանքը աւետարե-
ն է անոր հանրային կեանքին մէջ
ունենալիք օգտակարութեան:
Իսկ ճիշդ ատոր հակառակը մար-
դու մը անհատական կամ ընտա-
նեկան յուր, չար և անօրինակե-
լի կեանքը հաւատարիմ դուժ-
կանն է հանրային կեանքի մէջ
անոր ունենալիք աղետաբեր և
կործանարար գործունէութեանը:
որովհետեւ ըսինք թէ նկարա-
գիրն է մարդու առօրեայ կեան-
քին յուրեցոյցը և հաշտեցու-
ցակը: Մեր զգացմանց, խոր-
հրդոց և գործունէութեանց
ամբողջութիւնը կը ներկայացու-
նէ մեր նկարագիրը: Նկարագիրը
հոգւոյն պատկերն է:

Մեր Յեղափոխական մարմինները
եթէ իրենց բարոյական բար-
ձունքին վրայ կուգին հաստատ
մնալ, պէտք է նախանձախնդ-
րութիւնը ունենան իրենց մէ-
ջէն արտաքսելու սեւ ու աղտոտ
նկարագիր ունեցողները, որոնց
հեղինակութիւնը գծուար չէ
այլեւս մատնանշել կատարուած
եղբայրասպանութեանց շարքին
մէջ:

ՀԱՐՈՂԱՌԻՊԵՆ

ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ

Մայրապոյն Արեւիկի լուրերը խա-
ղաղապէս երբեք անգամ չ'են
չնչելէ հեռի եւ:

Ռուսոյն և ծառայի միջեւ սկսու-
ած բանակցութիւնը, հետագայի մը
հաղորդածին նայելով, խաղաղութեան
նպատակով վախճան մը ունեցած
է: Եւսթիքի Ռուսիան հաճած է յար-
գել ծառայողներուն Գորկայի վրայ հո-
վանաւորութիւնը և ուրիշ պահանջ-
ները: Միւս կողմէ այս վերջինները
ալ փոխադարձ կերպով Մանչուրիոյ
մէջ Ռուսիոյ ձեռք բերած առաւելու-
թիւնները պիտի յարգեն, ի բաց առ-
եալ վերադարձնող զրաւումը զոր ան-

հրժեշտարար ժամանակաւոր կը նկա-
տեն:

Այս երկու պետութիւնները իրենց
չը պատկանած երկիրներու մասին մէ-
ջեքնին ինչ կարգադրութիւն որ ալ
ընեն, բնականապէս, ուրիշ պետու-
թեանց համար ու եւ է նշանակութիւն
չը կրնար ունենալ:

Սնդիւն, Ամերիկա և Գերմանիա
իրենց իրաւասութիւններէն ու ձգ-
տումներէն Մ. Արեւելքի մէջ բան մը
չեն ուզել զոհել ինչ որ ալ ըլլան
ռուս-ճապոն համայնապետութեան պայ-
մանները: Գալով Չին կառավարու-
թեան, խեղճ շատ բան ընել կուզէ
մանաւանդ Ռուսոյ դէմ, զինուորա-
կան պատրաստութիւններ կը տեսնէ:
Սակայն բան մը ալ ընելու անկարող
կը զգայ ինքզինքը ցորչափ զինք հո-
վանաւորող ուժեղ և անկեղծ բարե-
կամ մը չը տեսնէ եր ետեւը:

Այդ «երկնային պետութեան» կայս-
րունի կարծես երկրին իրաւունքները
պաշտպանելու համար գործնական մի-
ջոցներէ ինքզինք զուրկ զգալով,
անցեալ օր մեկեան զացած ու Պուտ-
տայի կուռքին առջեւ ուխտ ըրած է թէ
եթէ Մանչուրիական խեղդը Չին պե-
տութեան նպատակաւ կ'երպով կար-
գադրուի (6300) ոսկի նուիրէ նոր
մեկեաններ չ'ենելու համար:

Կրօնական ուխտերը ակարեւոր
վերջին ապաւնին են:

Միւս կողմէ, նորագոյն լուր մըն ալ
հասաւ թէ ռուսական ուժ մարտա-
նաւներէ բաղկացեալ զօրաւոր նաւա-
տորմը մը Չինոյի հասած է ծառայի
դէմ ռուսական ընդիմութիւնը զօրու-
ցնելու նպատակաւ և ի հարկին յա-
մաք զօրք հանելու սպառնալիք:

Վերջապէս Ռուսոյ և ծառայի մի-
ջեւ համայնապետութիւն գոյացած ըզ-
լալու լուրին հետ, ռուս նաւատոր-
միդի մը Գորկայ համիլ ու սպառնա-
լից դիրք բռնելու լուր հակառակն
կը գտնենք, և այժմ չենք կարող
զուլակել թէ չարափ մը վերջ ինչ ե-
րեւոյթներ պիտի պարզուին Մայր.
Արեւելքի մէջ:

ՄԻՍՍ ՍՏՈՒԻ ՍՈՒԵԼԱԳՈՒՄԸ

(Ճար. Նախագ. թիւէն և վերջ)

Ժամանակը շատ էր երկարում և,
վերջապէս, ակնկալութիւն ստացանք,
թէ փրկանքը եկել է: Այն մեզ յանձ-
նելու համար ամբողջ մի յանձնա-
խումբ էր կազմուած: Կ. Պոլսի ամե-
րիկական հիւպատոսը, Սուրբ Գեորգի
Հատու և ուրիշ շատեր, Փաշայի,
Թրքական միջանկ սպայի և հարկեր
յիսուանի չափ զինուորի առաջնորդու-
թեամբ յանձնախումբը, ճանապարհ
ընկնելով Ռազլոզից, համաձայն մի
նամակը, գալիս էր Բանակո, Կրեւոն
գերբնիկներէ հետ միասին իջանք
մենք ընկերներէ հետ միասին իջանք
Բանակո, ուր հասանք յանձնախումբի ժա-
մանուկը մի օր առաջ: Այդ ժամա-
նակ միս Ստոնի բարեկամութեան ար-
դէն մայր էր դարձել և միջոցութեան
հանգէսը փառաւոր կերպով ամեն էինք:
Մեծ ուրախութիւն էր, Հինգ որ յանձ-
նախումբը Բանակո հասաւ, թիւրքե-
րը գիւղը չորս կողմից պաշարեցին զօր-
քով: Գործընկերում սկսեցին պահիւրդ
ներ խմբել չըլել: Մեզ անձ ուէր
մի գիւղացի, միջոցով, յանձնախումբին
խմբերէնք թէ գիւղը կարող ենք
տեսակցել: Իսկ եթէ թիւրքերէն լուր
կարուի այդ մասին միս Ստոնը կորած
է: Յանձնախումբը փոքր ինչ տատա-
նուելուց յետոյ, ատուց իւր համա-

ճայնութիւնը: Պէտք է նկատել, որ
փրկանքի դրամը հակողութիւնը դանու-
ռւմ էր տանուհինգ հոգուց բաղկա-
ցած թիւրք մի խմբի պահպանութեան
տակ: Գիւղը, երբ թիւրքերը քննե-
ցին միեւնոյն մարդը գնաց յանձնախմ-
բի անգամներէ մօտ և նրանց գողտի
առաջնորդեց մի սուր, ուր մենք ս-
պասում էինք: Հարցը նրանում էր,
թէ ինչպէս փողը մեզ յանձնել, ու
թիւրքերը չկարողանային մեզ տեսնել
և այդ բանը հասկնալ: Մենք կամե-
նում էինք այսպէս անել, յանձնախմբի
անգամներին ստիպել, որ հետադարձ
լուծիւնը կարգադրէ Բանակոյց զօրքե-
րին բոլորովին յետ քաշել: Իսկ յանձ-
նախմբի անգամները դրամը վերցնելու
մեզ հետ միասին պէտք է քաշուին
լեռը և այնտեղ յանձնէին մեզ: Սա-
կայն այդ ծրագիրը երեւաց, որ ան-
գործաբեր չէ: Յանձնախմբի անգամ-
ները ուղղակի յայտարարեցին, թէ
նախ թիւրքերը չեն համաձայնի զօր-
քերին յետ քաշել և երկրորդ՝ հէնց
իրենք չեն համաձայնի նրանց հետ լե-
ռը գնալ որովհետեւ ոչ մի երախաւո-
րութիւն չունին որ իրենց էլ չենք
բռնի ու այնտեղ պահի: Այդ ծրագրի
վրայ ևս ինքս էլ շատ չը անգիտի որով-
հետեւ թիւրքերը, զօրքը Բանակոյց
յետ քաշելով, կարող էին բոլոր ճա-
նապարհները բռնել և մեր ոտքով
ծուղակն ընկած կլինէինք: Բացի
զրանից, թիւրքերին շատ դուրին էր
յանձնախմբին հետեւիլ: Իսկ երաշ-
խաւորութեան վերաբերութեամբ ևս
ուղղակի ասացի:

— Ինչ երաշխաւորութիւն կայ, որ
հէնց այս րոպէիս ձեռ ձեռքն ու ոտքը
չենք կապի ու լեռը չենք հանի:—
Անշուշտ նրանց մտքով անգամ չէր
կարող անցնել, որ մենք ընդամենը
երկու — երեկ մարդ ենք: Այդ ժա-
մանակ ևս մի նոր ծրագիր մտածեցի:
— Իրաւունք ունէ՞ք դուք — հար-
ցի ևս նրանց — փողը պահուած սեն-
եակը մտնելու և պահպանութեան
կարծ ժամանակով հետաքննելու, գոնէ
հարեւան սենեակը:

— «Ունենք» — պատասխանեցին ինձ:

— Ուր այդպէս է. վարուեցէք հե-
տեւեալ կերպով: Գնեցէք մօտաւորա-
պէս դրամի ծանուցութեամբ արժի՞ն:
Ապա, այդ արժի՞նը գրգռանքը զընե-
լով, մտքը փրկանքի պահուած սեն-
եակը, ոսկին մաս մաս անցեցէք դը-
պանները և փոխարէն արկղի մէջ
լցեցէք արժի՞ն ու կնքեցէք: Այդպիսով
դրամը մաս առ մաս մեզ տալուց յե-
տոյ, թիւրքերին յայտնեցէք թէ իր-
եւ զուրք աւազակներէ, այսինքն
մեզանց տեղեկութիւն էք պատեցի,
որ այդտեղ չենք գալու ու ձեզ սպա-
սում ենք ներառուելու: մենք դուրս
կը փախչինք Բանակոյց և միտ Ստո-
նը իսկոյն և եթ ազատ կ'ընդունի

«— Բայց ինչ երաշխաւորութիւն,
որ դուք նրան բաց կը թողնէք:

«— Եթէ դուք մեր այս ծրագրին
չէք համաձայնի, մենք նրան կ'պահա-
նենք — այս եղաւ իմ պատասխանը:
Երաշխաւորութեան մասին այդտեղ
խօսք անգամ չի կարող լինել, պէտք
է միայն հաւատալ սրտով խօսքին:
Նրանք երկար մտածեցին և վերջա-
պէս համաձայնեցին, պահանջելով,
որ միս Ստոնի համաձայնութեան մա-
սին մի ստոնակ ներկայացնենք իրենց
ես ասացի որ, ևս ինքս անձամբ կեր-
թամ նրա մօտ: Գիտաց, ի հարկէ իմ
փոխարէն սուրհանգակը և երկու օրից
պատասխանը բերից: Այդ երկու օրը
յանձնախումբը սաստիկ անհանդիս-
եղաւ, որովհետեւ ևս խոստացել էի
մի օրից վերադառնալ իսկ սուրհան-

դակը ունեցաւ : Յայնժամ իւր թոշակը հաւատարմօք էր , թէ ես ինքս եմ գնացել եւ այդ հանգամանքը թոյլ տուեց նրանց երթալով թէ զիւղեց ամեն ժամանակ հեռանալ ինձ համար չատ դիւրին բան էր : Նրանք գտան արձիճը եւ ամեն բան լաւին ձիւտ այնպէս ինչպէս որ պատուիրել էի իրենց : Հետեւեալ օրը թիւրքերը փաշայի առաջնորդութեամբ ու յանձնարարի ուղեկցութեամբ արձիճով լի արկղները հանդիսաւորապէս քարշ տուին Ներուկոպ , իսկ մենք ամենայն հանգստութեամբ մեր գերութիւններն առաջնորդեցինք բուլղարական հողը եւ այնտեղ արձակեցինք նրանց :

« Մակեդոնական կազմակերպութիւնը ոչ մի տեղեկութիւն չունէր կատարուած յափշտակութեան մասին եւ մենք այդ արկղ էինք մեր անհատական ձեռներէցութեամբ ու պատասխանատուութեամբ : Երբ այդ անցքը յայտնի եղաւ , շատերը մինչեւ անգամ սկսեցին դատապարտել մեզ , ինչպէս մերեւելից եւ խմբակներէն մէկը երեսուն մարդու զլցիւ անցած , չըջապատեց այն զեւղը , ուր մենք առեւանգուածներէ հետ թաղուած էինք : Երեւելիքս դէմ մենք իրիւ ունեցանք նրանց հետ , իսկ գեղերը ազատուեցինք փախուստ տալով : Միսս Ստոնին այդ դէպքի ժամանակ ասացինք որ նրանք մեզ թշնամի տալակներ են եւ նրանց անպիտանութիւններէ մասին այնպիսի բանեւ պատկերինք , որ նա յայտնեց , թէ ինքը աւելի լաւ է համարուում կրիտիքական բոլորին մենք իրեն սպանեմք , քան թէ բարարութենէրի ձեռքն ընկնի : Գիւղից փախուստ տուած ժամանակ նա ինքը մեզանից էլ աւելի զգոյշ էր վարուում :

Միսս Ստոնի փողերը ահագին օգուտներ տուին կազմակերպական գործին որովհետեւ այդ փրկանքը մենք յանձնեցինք կեդրոնական կոմիտեին եւ նրանով նուազ կարիքներ չգրեցուցին :

ՏԻԿԻՆ ՉԻԹՃԵԱՆ ԽԵՆ ԹԵՑԱԾ

— — —

Չայն Հայրենակցի ցաւօք սրտի կը տեղեկանանք թէ սղապեալ Գ. Չիթճեանի կիներ իր ամուսնոյն եղբրական մահուան առթած դառն վիշտին այլեւս չկրնալով տակալ խենթեցած է ու հիւանդանոց փոխադրուած : Երեք անչափահաս որբերը առ այժմ հանրային ողորմութեանը կարօտ մնացած են : Արդեօք չպիտի դուրսուին մէկ երկու հարուստներ որ անոնց պաշտպանութիւնը ստանձնեն եւ չը լծողուն որ ազգանուէր ու անձնազոհ գործիչ մը շառաւիղները պատու մը հացի համար անոր արտի ձեռք կառկաւել չտրուին :

Գիտն հաշար տօլարի առասպելալը հիւսող ճիւղները կը կարմրի՞ն արգեօք հիմար երբ իրենց խաչագողութիւն վերադրած Չիթճեանը իր որդեաց առանց սանդիւղ մը ձգելու կը մեռնի :

ԱԶԳԱՅԻՆ

ՕՐԻՆԱԿԵԼԻ ԿՏԱԿ ՄԸ ՊՈԼՍՈՅԻՆ ԹԻՐԻՆԵՆ մէջ կը կարգանք թէ Գարեթէ Էթ. Էլիէլիզէիան ինքզինքը ապահովագրեալ է անգլիական ընկերութեան մը 1000 ոսկի , եւ կտպէր է որ այդ գումարը իր մահուանէ ետքը Հայ որբանոցի մը յատկացուի եւ օրուան Պատրիարքը «Միւթէվէլի» ԸԼԼայ :

ՌՈՒՍՍԱՆԷ ստացուած տեղեկութեան մը վրայ հարկ դատուել է առ այժմ յետաձգել Տիգրանակերտի եւ Բաղէշի առաջնորդներուն էջմիածին ղրկուելը իսկականորէն համար : ԵԳԻՊՏՈՍԻ Խօսիլը հանգուցեալ է :

Իսկան կարապետ պէյի տեղ Աղէթ-սանդիլիոյ խառն դատապարտման անուանեալ է անոր եղբայրը : Յարուսթիւն պէյ Րէիզեան , որ ցարդ առեւտրական դատարանին անդամ էր :

ՊՈՍՏՈՆ հրատարակուող «Կոչնակ» շաբաթաթերթը ամերիկեան լրագրէ մը քաղելով հետեւեալը կը հաղորդէ .

«Միւ իլիս Սթոն Պէթուէլ Խարբերու օտար հիւպատոսներէ միոյն հետ հաղորդակցութիւն ունեցող պաշտօնական աղբիւրէ մը նոր մանրամասն տեղեկութիւն ընդունած է : այն հաւանական չի նկատուում , որ յարուցուած է յարկերու օտարականացման եւ ուրիշ թուրք պաշտօնեաներու կողմէ տեղեւոյն Ամերիկեան Միտիոնարական Գոլէճին դէմ : Փրոֆ. Թէնիքէճեան եւ անոր հետ Յէ ուրիշ Հայեր , որոց մէջն է Միաց. Նահանգներու քաղաքացի Կարապետ Թաշճեան , ապրտամբութեան անհիմն ամբաստանութեամբ ձերբակալուած են : Անոնք Մէլբորէի մէջ դատուեցան : Այլ եւ այլ օտար հիւպատոսներէ ներկայացուցիչներ զատկան ներկայ գտնուեցան : Պաշտօնական տեղեկագիրը կըսէ .

«Երեսուն եւ հինգ ըստարկեաներէն քսան եւ մէկը ծեծուած եւ տանջուած են : Անոնց միւր աքցանով (քէլիէթին) քաշուած եւ անոնց մարմին տաք երկաթով խաւանուած է : անոնց ձեռքի եւ ոտից մասներու յօղուածները քաշուած են , եւ բանտարկեաներէն ոմանք այնպէս ըրած են՝ որ օրերով միեւնոյն դիւրին մէջ մնան : Բոլորն ալ երեք է մինչեւ տասն օր աքուս պահուած են» : Դատարանի առջեւ բերուած վկայութիւններէն խիստ չափաւր՝ ամբաստանեալներէն ստորագրուած չեն , այլ զիւրեք տանջող պաշտօնեաներէն : Միւր ստորագրած էր Աննա Սէմէրճեան , բանտարկեաներէն միոյն կ'իւնը : Պաշտօնական տեղեկագիրը կըսէ . «Այս կիւր հակառակ այն օրէնքին , որ էր ըստարկեալը քահանայի մը կամ «միւթթի»ին տունը պահել կը արամարդէ , երկու օր (գիշեր եւ ցորեկ) ոտականներու շրջանակին մէջ պահուեցաւ , ուր նա բռնաբարուեցաւ «քոմիսէր»ներէն , ոտականներէն եւ

սասակապէս ծեծուեցաւ : Այս սպառնալիքներուն տակն էր որ նա ստիպուեցաւ ստորագրել : Շատ վստահելի աղբիւրներէ հասկցած եմ թէ այս ամբողջ խնդիրը Կ. Պոլսէն ելած հրաժարագրերու ներքեւ Խարբերցի խումբ մը Թուրք պաշտօնեաներու ձեռամբ գործ մը է եւ մասնաւորապէս տեղւոյն Ամերիկեան Գոլէճին դէմ ուղղուած է : Բանտարկեաներէն մէկ յանդիման դատարանին մէջ վկայեցին թէ սասակի ծեծով զիրենք հարկադրած էին ըսել թէ Տր. Պարնոմ, Ամերիկեան ծերունի միտիոնարը , յեղ. յանձնարարի մը նախագահ էր եւ Եթ Ամերիկեայէն ստակ , դէնք եւ խոտվարարական գրութիւններ կընդունէր որոնք Փրոֆ. Թէնիքէճեանի եւ Եփրատ Գոլէճի ուրիշ դատաւորներուն միջոցաւ կը բաշխուէին : Բրոֆ. Թէնիքէճեան ալ տանջանքի մասնակցեցաւ որ նոյն վկայութիւնը տար :

«Թուրքերու նոյն խմբակը միտիոնարներու եւ բանտարկեալներու դէմ գրութիւն մը գրեալ է Կ. Պոլս , յայտարարելով թէ , եթէ վերջինները իբր յանցուոր չդատապարտուին , ներքին խռովութիւններ պիտի ծագին , որոնց իրենք պատասխանատու չեն կրնան ծանց : Իլ , մտնք այն նոյն մարդիկն են , որ ասկէ շատ քիչ առաջ Գոլէճին կրակ տուին :

Ստանոյ մէջ զինուորներ եւ Բիւրտիս արդէն բաւական մեծ ջարդ մը տուած են , եւ Տիգրանակերտի մէջ Բիւրտիսը հրացաններ կը գնէին եւ Միտիոնարները բացէին ի բաց կը պարծենային թէ շատ չանցած ուրիշ Հայկական ջարդ մը պիտի ըլլայ :

ԵԻԴՈՒԿԱՅԻ Հայ մը Միկրտիչ Ամասանն անուամբ գոր երկրէն կը ճաննանք եւ որ Յակոբ անուամբ եղբայր մը եւ քոյր մը ունի երկրի , Պոստոն իր խանութին մէջ մեծած գրանուէր է : Կըսուի եղբր թէ անձնապան եղած է սիրահարական խնդրով մը :

ՌՈՒՍՍԱՆԷ լուր ստացանք թէ տեղւոյն քաղաքապետութիւնը շրջաբերակին մը հանած եւ գեկուցած է թէ նոյն քաղաքի Հայոց թաղականութեան ընտրութիւնը պիտի կատարուի

ԱՐՄԻՆ ԵՐՏԱՆԵԱՆ

ՁԻԻԼՅԻ...

Ե.

« Այն վերքը՝ զոր քու պատմութիւնդ կը բանայ մեր սրտերու մէջ , թէ եւ դառն , բայց ազգային , ճակատագրական ու հասարակական է :

« Կը յուսամ թէ շուտով պիտի տեղականամ' քու ինչ վիճակի մէջ գտնուելուդ : Ուրեմն ընդունէ՛ յարգանքներս »

Բարեկամդ՝ ԱՐՄԵՆ

Վերոյիւսի նամակէն շաբաթ մը ետքը ստացայ գրութիւն մըն ալ . ահա՛ այդ գրութիւնը .

Կ. Պոլս , Հոկտ. 17 1901

«Սիրելի պարոն ,

« Միջազգիւ կոչուած գեղեցիկ արուարձանին մէջ երկու սննեակով տուն մը վարձած եմ ու պաշտելի աղջկանս հետ կապրեմ : Այն , անկարողութիւն է իր խանդաղատմանը :

« Բայց նախ յայտնելու եմ քեզի թէ Վէլի Աղայի տունէն ինչպէ՞ս բաժնուեցանք :

« Աստուած իր պահած գաղութէնը գայլին առջեւ չը ձգեր : Իմ քաջած թշուառութիւնս չափէն աւելի

ըլլալուն , այնպիսի՝ լարի մարդու մը դէմ հանեց զիս , որուն թուրք անուն չեմ կրնար տալ : Այդ գլխաւոր ծերունին ո'չ միայն սիրով յանձնեց ինձի աղջիկս , այլ նաեւ մեծկակ գումար մը տուաւ եւ յարեց .

« — Ասիկա այն սիրելի աղջկանդ կը նուիրեմ , որ երեք տարի տունիս ուրախութիւնն եղաւ եւ իմ ու ընտանիքիս գործով վայելեց : Ես չեմ ուզեր որ ան թշուառ աղբիւն : Անոր երջանկութիւնը թո՛ղ քու երջանկութիւնդ ըլլայ : Գնա՛ , խեղճ հայ , գնա՛ աղօթէ՛ ինձի համար : Դուն առաքելի մէկն ես , որ Աստուծոյ բարութեան արժանի եղար :

« Ու Վէլի Աղայի կիներն ալ սիրով ելած վիճակով մը համարեց աղջիկս ու այնպէ՛ս բաժնուեցանք :

« Հիմակ մտադիր եմ հայրենիքս վերադառնալ : Թէեւ աղետալի գաղափար մըն է աս , սակայն Նազնիկիս իղձն է : Դիշեր ցերեկ կուլայ ու կը խնդրէ որ մօրն ու եղբօրն անխնայաբար գերեզմանը տեսնէ : « Ես որ կեանքս անոր տալու պատրաստ եմ , կարելի՞ է արցունքներու մէջ տեսնել զինքը :

« Է՛հ , կը կանչեմ Աստուած ու ճամբայ կիսանալ : « Ուրեմն , սիրելի դաւակ , միաս-բարբ' : Նամակս կը ստանաս երբ ողջ առողջ վանը հասնիմ :

« Միեւնոյն ատեն՝ կը խոստանամ քու ազգականներուդ վրայօք տեղեկութիւններ քաղել ու քեզի հաղորդել :

Ընդունէ՛ հայրենակցիդ բարեկամներու

Բարեկամդ՝ ՌԵՍ ՅԱՐՈ.

ՎԵՐՁ

Ի Խ Թ Ա Ր

Սէնէի հաղորդելին ոսն ալընա կիւրտիկեմիդ հալուէ էլան կազէթա պէտէլինի էտէմէմիշ օլան ապօնէլէրիմիդ գեկուեմ : 15 ինէ գատար պօրճլարընը էտէմէզլէր իսէ , իսիպէրիի կազէթայա տէրճլէ ալաճաղըմը թալէպ իթմէկէ մէճալու օլաճաղըմը պու կիւնտէն իլան իտէրիդ :

Պուլկարիա վէ Ռուսիան խարիճ ինտէպուլլանլար իշլուն գեկուեմբեր իսիթալէնա գատար պէթլէյէճէկիդ :

քաղաքապետարանի երկու պաշտօն-
անհերժ հսկողություն տակ, եւ հե-
տեւաբար միայն պաշտօնակատակ
հայերը պետի կրնան մասնակցել քուէ-
արկութեան :

Մեր եկեղեցական ներքին գործին
մէջ օտար պաշտօնակատեան ուղղակի
միջամտութիւնը առաջին անգամն է որ
Պաշտօնակատ մէջ տեղի կունենայ : Եւ
ցաւային հոն է որ այդ միջամտու-
թեան հրաւերը մեր կարգ մը իմաս-
տակիրու կողմէն կըլլայ, ինչպէս կը
հաւատարմուի որպէսզի այդ չնորհիւ
հին եւ նոր գաղթականները, որոնք
պաշտօնակատակ չեն արձանագրուած,
չը մասնակցին քուէարկութեան :

Ըստ պաշտօնակատ գեղարդին ընտ-
րութիւնը կըրարի որ կատարուած պի-
տի ըլլայ, բայց տակաւին չենք ստա-
ցած անգեղեցիկութիւններ քուէարկու-
թեան պարագաներուն վրայ : Այս մա-
տին բաւականաչափ ծանօթութիւններ
քաղելէ յետոյ, մասնաւոր յօգուածով
մը պիտի անդրադառնանք այս խնդ-
րոյն :

ՔԱՂԱՔԻՍ Ազգ. վարժարանը երկու-
շաբթի օրէ մի վեր փակուած է, զատու-
տուններու մէջ ծագած վէճի մը հետե-
ւանօք : Նորեկ երկու ուսուցիչները
կը պնդեն որ կա՛մ իրենք մնան եւ
կամ իրենց մէկ պաշտօնակիցը երուանդ
Սրմաքէշեանի տնակ հեռացուի վարժա-
րանէն : Խնդիր էնարէքթօրին ներ-
կայացուցած են, Հայ Հոգաբարձու-
նէրը ապիկար նկատելով :

ՀԱՎԱՏՈՒՄ

Թ Ի Ի Ր Ք Ի Ա

ԹԱՆ կազմեալներն Սէլանիք-
տէն ալմըջ օլտըլը պիտ թէլէ-
կրաթ իւզրէ, Մանաստըրտա
թիւրքլէր վէ Աշնալուտար ճա-
միտէ թօրլանուպ իսլահաթա
գարչը բրթթէսթ իթմիշլէր, վէ
Բուսիա վէ Աստրիա թաշաթըն
տան թաշին օլընաճագ գօնթթօլ
մէմուրլարընը Մանաստըր շէ-
րինտէն իշէրի գաղուլ իթմէմէք
իշլան գարար վէրմիշլէր :

— Ալէքսանդրէթտէ(Կիլիկիա)
բօլիսլէր Ամբրիկա թապատար օ-
լան պիտ լէմէնիի հապ իթմէր-
տէ իրէն՝ Ամբրիկա գօնալար
եթիշլուպ գաւրթարմագ իսթէ-
մէսի իւզէրինէ, բօլիսլէր անըն
իւզէրինէ հիւճիւմլէ իթալէի լի-
սանտա պուլունմըլար :

Մահէլին թիւրք հիւրիւմէթի
գօնալար բլիսլէրէ բաստըլէ
վաւրմուշ վէ գալաւարը մահ-
պուհանէնին ճամլարընը գըր-
մըլ տէյօր :

Նիհայէթ շու վուգուաթ իւզէրի-
նէ գօնալար պայրաղընը ենտի-
րուպ, Ալէքսանդրէթտէն Պէրու
թա կիթմիշլ տիւր :

Սթանպուլուքի Ամբիկա էլի-
սի Պապը Ալիսէն թարալիյէ վէ
իթմիթա թալէպ իտէյօր :

— Աստրիա էլիսի Գալիշ իմրէ
լիւթօղ Փրանց Եօլէթ թարաթըն-
տան Սուլթանա թէլէքիւրա՛
պէյան իթտի իսլահաթ գաղաւ
իթտիկինտէն տօլըլը վէ անըն

այնէն իճրա օլընաճագընա տալիւր
իմրէրաթօրըն իսլահաթ օլտը-
ղընը արդ էլլէտի :

— Իսլահաթ իճրա իշլան
թէլէքիւրաթ վէ թաթիւրա-
թը գարաշլաշտըրմագ խուսու-
սընտա իքի տէվլէթ էլիշլէրի վէ
Պապը Ալի պէյնինտէ միւլէքէ-
լէր կէլէճէք հաթիթա պաշլաշա-
ճագ տըր : Իշլու միւլէքէլէ-
րին իսթմաթընա աէկին ումուլ
միւլէթթիշլիշ հիւրի Բաշա տէվլէթ-
լէր թարաթընտան կէօնտէրիլէ-
ճէք գօնթթօլ մէմուրլարը իլէ՛
մուսմէլէի ընտրիյէ պաշլաւա-
ճագ ըմըլ : Շու հալտէ իսլահա-
թըն իճրա պիտ գալ այ տահա
սիւրիւնէճէք տէմէք տիւր :

ՏՈՒԻԼԻԼ

Մարէթտիւր իսթիւրաթըն-
տան տօլըլը, մուհարէպէ գու-
հարա կէլիւր շիւբհէսի իլէ, պու-
սէնէ գարթընտա աքթիլէ թէր-
թիպաթը վէ հարպիէ հաղըլըք-
լարը իշլան սարթ օլընան փէվ-
գէլատէ մէպլաղը գարչըրմագ
վէ պիւտէտէ կէօրիլէն աշըլը
գաւաճագ մագսէտի իլէ՛ Պաշ-
կարիւնըն եէնի պիտ իսթիւրաղ
իթմէկէ մէճպուր օլտըլը միւ-
րէվլի տիւր :

Վիէննա տաքի Լէնտէրպանքըն
միւտիւրի Փօն Ատլէրին պու կիւն-
լէրտէ Սօթիայա կէլմէսի եէնի
իսթիւրաղ աղթ իթմէք մագսէ-
տինէ համլ օլընըյօր :

— Թէլէֆօն իլէ Պաշկարիւր
Բուսիա իսլա իսթիւրաթընին
րէսմի զիյնէթի միւնտիպէթլէ
Բուսիա քուս իճրա օլընան շէն-
լիքտէ՛ նա իսա նապըրը Բուսիա ք
իսթէլէսինտէ րըգաթմ եարըլ-
մասընա շալըճաճաղընը վաւ իթ-
միշլ տիւր :

— Սօթիատա Չէրմօ Մօրլէ (Սու-
մուլ) իսթի իլէ 5 սանթիւլիք
եէվմիլէ պիտ կազէթա նէշը օ-
լընալար պաշլաւըլ տըր :

Բ Ո Ի Ս Ի Ա

Քիէվտէ մէքթէպ թալէպլէրի Բէք-
րար նիւմալիշաթա պաշլաւըլար տըր
ժանապարհ վէ գաղաւար տարիւլթի
նուստա տալիշի իպգա իթմէկէ հա-
լըլըյօրլար : Տէրսլէր եինէ թաթիւ
օլմուշ տըր :

— Բուս մալիյէ նաղըլը Մ. Բրէս-
քէ գաթիլէն իսթիֆա իթմիշլ տիւր : պա-
ղըրար պու իսթիֆա նաղըլըն նամի-
ճաղըլընա աթթ իտէյօրլար : Փաղաթ
աղըլ սէպլպի Ազատի Շարպ իշլան
փէվգէլատէ մէսարթի իտէլմիւր Մ.
Բրէսքէի իսթիֆա իթմիշլ տիւր : իթմիշլ
զիւրա պու գաթ զալէթ էփօսմիւթ օ-
լուպ Շարպա հարպիլէ սաղըլըլը
իշլան պէյիւք մէսարթի գարուլարը
աշըլմաթընա գարչըլը տըր :

ԱԳՈՍԻ ՇԱՐԳ

Բէքիւնտէն պիւտիւրիւրի իւ-
զէրինէ, Չին տէվլէթի Սանչու-
րիանըն իսթիւրաթընա գարչըլ
Բուսիայա պիտ բրթթէսթիւմէ
կէօնտէրմիշլ տիւր :

— Վաշիկիւթընտան վէրիլէն
թէլէկիւրաթ իւզէրէ, Բուսիա վէ
ճարօնիւր պէյնինտէ իթիւրաթ հա-
սըլ օլմուշ իտէտէ մուսմէլաթը
գաթիլէսի աթիւրալ Ալէքսիէվին
բէթէրապուրկա ալտալթիւնտէն
տօնրա իճրա օլընաճագ ըմըլ :
Միւշարիլէյհ պու կիւնլէրտէ Բէ-
թէրապուրկա կիւնլէք տիւր :

— Քօրէյա իտէթիւրմիշլ օլման
8 հարպ սէֆիւնլէլէրտէն միւլթէ-
շէքիլ Բուս տօնանմար պիտ նիւ-
մալիշ իճրա իթմիշլ իտէտէ թաթի-
սիւրաթ էլան ալընմարը :

— Մուհարէպէ վաղուինտէ
Չիլի վիւրալէթիւրի մուհաթաղա
իթմէք իշլան Չին հիւրիւմէթի
100000 աքթըր թօրլաւագ գա-
րալընտա տըր :

— Բուս Բրօքիւթ վաթօրը ճարօն-
նիւրնը թօքէմարու վաթօրընա
շարքըլուպ, գարգ իթմիշլ օլմա-
սընտան տօլըլը ճարօնըլար 150
00 ինկիլիկ լիւրաւ թալէպ իթ-
մէքտէ օլմալէ մէքթիւր Բուս
վաթօրընը թալթալար : Պու
մէսէլէ տալի իքի տէվլէթ պէյ-
նիպտէ ճարի օլման կէրկինլիկէ
տահա զիյաւտէ պիտ ըվնագ վէ-
րէճէք տիւր :

Բուսլար իքիւնի տէֆա օլարագ
Մանչուրիանըն մուգտէն շէհրինի
զապթ իթմիլէր իսթի : Բուսլար
շինլի մալիյէ վէ Պանգա մէմուր-
լարընը տալի ճէպրէն տըլարը
չրգարմըլար տըր :

— Ինկիլիկ—Հինտ օրաուսընըն
պիտ գըմըլ թիւպէթ իւզէրինէ
եւրիւմէքտէ վէ պիտ թարաթտան
եէնի հաղըլըլար կէօրիւմէք-
տէ տիւր :

Ինկիլիկ տէվլէթիւրին շու հա-
րէքթիւրին նէթիճէսի Բուսլա-
րըն Մանչուրիայը իշլալ իթտիք-
լէրի կիպի, անլէրին տալի թի-
պէթի զապթ իթմէլէրի օլաճագ
զանն օլընըյօր : Չին կազէթա-
լարը աթիլէր տէվլէթլէր տալի
Չին մէմալիքիւնտէն պիտէր էյա-
լէթ զապթ ու իշլալ իթմէկէ
չրգըլըլար տէլիւ գօրգու պէ-
յան իթմէքտէ տիւրլէր : Շու հալ-
տէ Չին մէմալիքիւնին թէմաթի-
յէթիւրի մուհաթաղա իթմէք իշլան
պէյիւք տէվլէթլէրին գարաշ
ու շարթըլը նէ՛րէտէ գալմըլ տըր :

ՄԻԻԹԷՆԵՎԻԹԵ

Մուլթէլիթ միւլլէթլէրէ մէն-
տալ սէրմայէտարանտան պիտ
շիւքէթ թէլէքիլի իլէ կաղ (բէթ-
րոլ) ալաղաթաթ իշլան միւ-
զէքթաթ տէվաթ իթմէքտէ տիւր :
— Գալիթօնիւրաւա եէնի վէ

բէք գըլմէթի պիտ թաշ պու-
լընմըլ տըր : մէքթիւր թաշըն
բէք ճաղիպէլի պիտ ընկիլ վէ
կէօնթէրիշլ օլաւալ, անը պուլմուշ
օլան սօքթօրըն իսթի իլէ Գիւճ
թաշըլ թապիւր օլընըյօր :

— Բամուգ մահաւընըն իթթի-
զաւտան նօգսան օլմարը վէ հա-
ղըր մալլէրին մատըրապաղար
էլինտէ թօրլանմըլ պուլմուսար
սէպէպլէ պու սէնէ բամուգ ֆիւ-
թը տահա զիյաւտէ արթաճագ
զանն օլընըյօր :

«ԻՐԱՆԻՆ»-Ի ՊԱՏԱՍԽԱՆՆԵՐԸ

ԲՕՆՍՍՈՒՆՅԱ Տ. Ս. Մ. — Սկսե-
ցինք զրկիլ Ս. Յ. Ի Թիւրքիւ կը սպա-
սենք :

ԲՕՆՍՍՈՒՆՅԱ Տ. Յ. Իսպ. — Չեր
զրկած օրինակը վիմատիպ է : Մենք
վիմատիպ չենք տալապիւր : ուստի
«Իրանի»-ի պէտք է զիւզէք գտն :

ԱՏԱՄԱՐԱՌՅԹ Տիկին Եօրտան-
քա Գալաթըրմօլա Սեմքօլա, ըն-
թացաւար Գիւլի Կալսեթալան
հալալաշանի, հիւանդներ կըն-
դուրի աւան օր իր բնակարանին
մէջ, Տրափօլան փաղոյ, թիւ 12
Բաղաթալանաց Ժաղալարանի մօտը
Գիւնեւը Ալֆաւիւր Են

ԹԻԻՃՃԱՐԻՅԵ

ՎԱՌՆԱ, 22 Հոկտեմբեր	
ՉԱԽԻՐԵ	
ՊՈՒՂՏԱՆ	
Վաւիտ	54-59 լիւր. 8-10/10,30
Արապա	52-60 լիւր. 8,10,60

ԱՐՐԱՆ	
Վաւիտ 100 փիւ	8,9
Արապա 42-45 լիւր.	4-80/5,20
ԵՆՈՒՄԱՆ արապա 33/36 լիւր.	4,60/4,60
Վաւիտ 100 փիւ	9,9-20
ՅԱՍՈՒՆԵԱ	
100 փիւ	17 18-

ԱՐԱՊԱ	
100 փիւ	18-22
ՏԵՐԸ արապա	57/59 5,80 6,60
ԳՈՂՁ արապա	8 80/10-40
ՄԻՍԻՐ Վաւիտ	6,5-6,10
ՉԱՎՏԱՐ	
Վաւիտ	48-55 լիւր. 6. 6,70
Արապա	48/55 լիւր. 6-20/6 80

Եւալ մալլէր միսիւր	4-5
Կիւնտէ 80-90 վաւիտ	կէլմէքտէ
Վաւիտ 50-60 արապա	կէլմէքտէ վաւիտ
մուսմէլէսի նարթլէն 2) ֆր.	արապա
մուսմէլէսի նարթլէն 20-80	

ՍԱՐԱՍԱԻՅԵ

Նարթլէն 20, 50 ֆրանք	
Օմա. լիւրաւ 22, 9) ալթուր ֆրանք	

ՊԱՐԳԱՆԻՅԵ

Վարան բնակարանտա պաղպալիւ
մալլէրին պու կիւնքի ֆիւրաթը, ալթոյ
ֆրանք իլէ :

ԳՈՂՁ	1,70-21
ՇԵՐԻՆ Զէմէ	59
ՇԵՐԻՆ [քէսմէ] սանարպ	30,50
ԲԻՐԻՆՃ Ֆիւրպէ հուվալը	39,—
» ճարոն »	38,
» Ինկիլիկ »	29,—
» Բիզոն »	55 ֆր.
ԿԱՉ սանարղը	10,—
ՉԵՐԻՆ Եւաղը փիւ	82-95
ԵՆՈՒՄԱՆ ԻՐԻՍ 100 տալէ	4,20-60
ԳՈՒՐՈՒ Իւզիււ	80

Одговорникъ Н. Драгулевъ